Στο κλίμα που επιχειρείται να καλλιεργηθεί κατά προσφύγων και μεταναστών, με τη συμμετοχή ορισμένων που πέρασαν και από τον χώρο του αθλητισμού, η δήλωση στον **«Ημεροδρόμο»** (εδώ) του σπουδαίου διεθνή ποδοσφαιριστή **Σάββα Κωφίδη** αποτελεί απόδειξη ότι οι λέξεις Αθλητής και Άνθρωπος μπορούν να γράφονται με το «α» κεφαλαίο.

Παραθέτουμε την δήλωση που έδωσε ο Σάββας Κωφίδης στον «Ημεροδρόμο» και στον Νίκο Μπογιόπουλο:

«Μετανάστες, αδέρφια μας»

«Από τη μια υπάρχει η αξιοπρέπεια του Αφγανού, του Σύρου, του Έλληνα, του Γερμανού, του Ρώσου, του Πακιστανού, του ανθρώπου από οποιαδήποτε φυλή και από οποιαδήποτε μέρος της Γης που ψάχνει – στην Ελλάδα και οπουδήποτε στον κόσμο – μια ζωή αντάξια της ανθρώπινης υπόστασής του. Από την άλλη υπάρχει ο εθνικοσοσιαλισμός, ο ρατσισμός, ο εθνικισμός που μισεί τους αδύναμους – από οποιαδήποτε φυλή και οποιαδήποτε χώρα – με πρόσχημα ότι είναι διαφορετικοί.

Στην παρακμή και την ανηθικότητα που «ηθικολογεί» ψευδολογώντας, παραποιώντας, παραχαράσσοντας, διαστρεβλώνοντας έννοιες όπως «πατρίδα» και «πολιτισμός», η απάντηση είναι η αλήθεια. Και η αλήθεια είναι πως η διαφορετικότητα μεταξύ των ανθρώπων δεν είναι έγκλημα. Έγκλημα είναι ο μισανθρωπισμός. Που παριστάνει τον ιδιοκτήτη της πατρίδας μας και του πλανήτη για να μην επιτρέπει σε κατατρεγμένους ανθρώπους να αναπνέουν και να αναζητούν καταφύγιο πουθενά στον κόσμο.

Ούτε η Ελλάδα, ούτε ο πλανήτης ανήκουν στους φασίστες και στους μισανθρώπους. Οι μετανάστες, οι πρόσφυγες, όσους η ανάγκη οδήγησε εδώ κι εκεί, από όπου κι αν έρχονται, όπου κι αν πηγαίνουν, είναι το ίδιο αδέρφια μας, όπως τα αδέρφια μας οι Έλληνες μετανάστες. Κι επειδή είναι αδέρφια μας, ο τόπος μας είναι τόπος τους, και ο τόπος τους είναι τόπος μας.

Ελλάδα δεν είναι να «τσικνίζεις» τον πεινασμένο. Αθλητισμός δεν είναι να κλωτσάς τον χτυπημένο. Ουμανισμός δεν είναι η λογοκοπία της «φιλανθρωπίας». Είναι ο σεβασμός στον ανήμπορο, το χέρι να σηκωθεί στον πεσμένο, ένα πιάτο φαΐ στον κατατρεγμένο. Ό,τι χρώμα, θρησκεία, καταγωγή κι αν έχει.

Το μόνο απαραβίαστο σύνορο είναι η ανθρωπιά. Το μόνο διαβατήριο για να πορεύεται κανείς στον κόσμο του Ανθρώπου, είτε τρώει χοιρινό είτε όχι, είτε πιστεύει στο Χριστό είτε όχι, είναι η αλληλεγγύη σε όσους την χρειάζονται».